

## 23. aug. 1830

### FAKTA

Dato:

23. aug. 1830

Sidetal:

Dagbog A, side 80 verso – 81 verso

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 2923, 4<sup>o</sup>

Omtalte personer:

Nils

Torger Miland

Halvor Torgersen

Omtalte værker:

Parti i Telemarken. Stabbur ved

Gausta

En bakke med graner imod en

fjeldvæg. Norsk sæter

Trykt udgave:

Georg Nygaard: "Maleren Martinus

Rørbyes Rejsedagbog 1830",

København 1930, s. 93-95

### TRANSSKRIFTION

Den 23de August.

Den gamle Nils<sup>1</sup> sad efter mit Ønske allerede Kl 5 ved mit Hovedgjærde for at vogne mig, og da han havde bragt mig Vaskevand som han for ret at gjøre mig det tilpads havde ladet dygtig koge, saa bragte han ogsaa Thekopper og Teepotte hvilken han dog meget beklagede ei var i tilbørlig Orden, da en Cristian's Karl havde været heri Sommer og slaat smæl i |uti| Pippa saa at han havde været nødt til at [overstreget: omvikle] |binde| den; han hælde ogsaa Potten mæt af Vand da jeg havde kommet The derpaa og drak siden en Kopp med megen Fornøjelse, og opmuntrede mig til at spiise af den heele Hald Smør og den Æske med Sød-Priim man havde sat frem for mig. Jeg benyttede mig imidlertid blodt deraf for saa vidt jeg havde nødig, da Bøndernes Levemaade ikke saa vel stemte med det hvortil jeg var vandt, saa at jeg vel neppe kunde finde Behag i at leve lang Tid med dem naar deres Kreaturer ikke vare hjemme saa at man i det mindste kunde faae Mælk, da man i Mangel heraf næsten Intet kan faae uden Fladbrød og Smør. – Op ad Formiddagen gjorde jeg en Tour forat male længere oppe i Dalen<sup>2</sup> hvorpaa den gamle Nils efter hans bestemte Villie ledsagede mig, og vilde han paa ingen Maade lade sig betage den Fornøjelse at bære min Malerkasse. •81 recto• Om Eftermiddagen gik jeg ned til Mæl Kirke der ligger liige over for Rolloug, hvor Skolemesteren<sup>3</sup> boer hvem jeg havde tiltænkt mit Besøg. I en Ege blev jeg af hans yngre Broder sat over og fant ham bereet til at ledsage mig til Hougfos der styrter ned fra Fjeldet ei langt fra hans Boelig, men der ikke forneden vel kan betragtes da den skjuler sig i en dyb Kløft. For altsaa at kunne see ned i denne blev det nødvendigt at vi gik op af Fjeldet paa den besværlige Sæthervei som vi ogsaa fulgte indtil det Sted hvor den efter hans Siigende bøiede af til Fossen. Ved denne Afbøining gik vi imidlertid saaledes feil at vi forvildede os imellem Fieldene og kom paa Steder der vare yderst vilde og vor Kløfterne vare farlige at passere, da man intet Sted var sikker paa at finde Fodfæste for bare løse Stene der overalt vare begroede med de mangfoldigste Sorter af Mos og Svampe der skjulte de huule Steder imellem Stenene; man kunde her ikke engang slaae sin Lid til Træstammerne thi en stor Deel af dem vare ganske frønnede, saa at jeg endogsaa støtte et Par stor Stammer overende uden synderlig Anstrængelse. Da vi allerede vare blevne trætte af denne Omflakken maatte vi lade os nøje •81 verso• med at komme paa den rigtige Tilbagevei, hvilken vi da ogsaa efter nogen Anstrængelse vare saa heldige at gjenfinde, saa at jeg uden at have seet Fossen i Nærheden vendte tilbage, endogsaa fornøiet over at have været paa dette vilde Sted hvorpaa jeg vist ikke ellers var kommen og som vistnok havde fortjent mere Opmærksomhed, naar vi ikke havde haft Frygt for ei at finde tilbage før det blev mørkt. Da vi igjen kom ned til Skolemesterens Bolig, viist han mig i sin meget fattige Stue, nogle af hans poetiske Arbeider der vare blevne

indrykkede i Hærmodur og som virkelig behagede mig meget; han selv endogsaa var virkelig for en Mand i hans Stilling og som levede paa et saa afsides Sted aldeles ikke berøvet Kundskab om Verden og om det som tildrog sig i den, da han hyppigen læste hvad han især hos Præsten kunde faae til Laans. Om Aftenen ledsagede han mig hjem hvor jeg traf min Vært Torger Milan<sup>4</sup> var kommen tilbage fra Sætheren.

---

<sup>1</sup> Nils.

<sup>2</sup> Under sit ophold i Miland omtaler Rørbye at have malet i dagene 23., 24. og 25. august. To af disse studier kan rimeligvis identificeres som Parti i Telemarken. Stabbur ved Gausta og En bakke med graner imod en fjeldvæg. Norsk sæter.

<sup>3</sup> Halvor Torgersen.

<sup>4</sup> Torger Miland.

daag, blotrens. Den 23<sup>de</sup> August. Den gamle Nils, som,  
after mit Gæste allerede El 3<sup>de</sup> Gang mit Jerndyrd  
for at sege mig, og da han fandt brog mig Nilsen.  
- vandt han sin forrest sigende mig at hende fandt  
Lille, højtige Bøge, som brogste han affaa alle de  
og hængte snillat han sig meget blødt i nær  
i blødt Ordre, da nu Christens Land fandt ind  
for i Commune og stadt, som i sigge, som at han fandt  
nær, lidt til at <sup>indt</sup> umiddelbar, som solte og som stadt  
midt af Bøge da sig fandt Løst og Angen og det  
siden en Egg med nogen Tornegulst, og af Commune  
mig til at sigge af den stadt Jeld Bøge og den  
alle med det stadt Bøge fandt sig stadt for  
mig. Jø brogste mig Commune blot stadt  
for sig mit sig stadt mig, da Løst med Løst.  
maade det, som mit stadt med at stadt sig  
nær vandt, som at sig mit myge stadt stadt sig  
i at Løst Løst med den nær stadt stadt  
vilde nær stadt som at man i det stadt Løst  
fær stadt, da man. Mængt stadt mit stadt Løst  
fær stadt stadt og stadt. Og at Commune  
stødte sig nu stadt stadt stadt stadt: stadt  
stødte den gamle Nils after stadt stadt stadt  
stødte mig, og stadt han stadt stadt stadt sig  
stødte den stadt at stadt stadt stadt.



8)  
Om Glemningerne gik jeg med til Met Eide der lige  
ger ligger under for Kollung, hvor Holmenstuen  
bør som jeg tænkte tiltrængt mit Besøg. Inden  
blev jeg af flere yngre Broder set med 7 først  
Jens Christen til at ledsage mig til Højsfars der  
sagde med sine Gode og Længsel for sine Ven-  
der, men der ikke formåede mig at betragte  
de der stode for mig i Elsk. For alligevel at  
Loven for mig havde blæst. Højsfars at vi  
gik og af Hjertet var der bryderlige Dødsma-  
jener og som fulgte indtil det blev som der efter  
sine tidligere bryder af sit Lysen. Med dem  
Lysning gik i minnet som således fulgte at vi  
formåede at skille dem i Højsfars og Loven som Højsfars  
der var gik med 7 var Elskende mere for-  
lige at gik med; da man indtil Højsfars sidst var  
der som Højsfars for bare Lige Højsfars der var  
at Loven Højsfars med de Højsfars Højsfars  
af Møder og Højsfars der Højsfars de Højsfars Højsfars  
Højsfars Højsfars, man Loven for Højsfars  
Loven for Loven til Højsfars Højsfars for Højsfars  
af dem var Højsfars Højsfars, for Højsfars Højsfars  
Højsfars at Loven Højsfars Højsfars Højsfars Højsfars  
Højsfars Højsfars. Da vi allerede var Højsfars  
Højsfars af Højsfars Højsfars Højsfars Højsfars



und at Louwengas den rijkste Tilburgse, welken  
in de yseren afzet nogan Anthonys, naar een  
godelij. At yzoufende, een at yz morden at fene  
faat toffen i Morfeden vanden Tilburg, and offse  
feruoiat anen at fene vordt gaa dult miltet dord  
Lougas yz miltet illard met Louwengas y  
faen dilt met fende feldpant naar Goudse  
fad, naar vi illen, facht facht thijst fad ai at  
fende Tilburg fad at dult miltet. Na m. yz  
Louw und at De laurastorans volij miltet fene  
mij i fene miltet feldij. Dina, naar af fene  
gasteste Arbiter der naar dult miltet  
i fene dult y fene miltet dult miltet  
y fene fene dult miltet naar dult miltet  
i fene dult y fene dult miltet naar dult miltet  
dult miltet dult miltet dult miltet  
at fene dult y fene dult miltet naar dult miltet  
faat fene i fene fene dult miltet naar dult miltet  
Dina dult miltet fene miltet fene fene y fene  
at dult miltet fene dult miltet naar dult miltet  
faat dult miltet. Dina dult miltet. Dina dult miltet  
y fene dult miltet at fene dult miltet naar dult miltet  
dult miltet dult miltet y fene dult miltet naar dult miltet  
Dina dult miltet naar dult miltet dult miltet  
faat fene fene dult miltet naar dult miltet  
faat fene fene dult miltet naar dult miltet